

תודה אישית מאוד

הפעם הבטאון פותח בתודתו של יהודה מגן. דבריו הפשוטים והלבביים מובאים בראש המהדורה לטובת כל חברינו שמבצעים בהתמדה את המלאכה מדי שנה, בכל רחבי הארץ:

אני מגן יהודה, אח שכול של אורי ממך ז"ל, רוצה להודות לחברי וחיילי חטיבה 600.

אחי קבור בחיפה, בצמוד לחברו הטוב - סמ"ר חיים שרל ז"ל. שניהם שירתו יחד בסדיר ושניהם נמנים עם חללי חטיבה 600 אשר נלחמו בסיני במלחמת יום הכיפורים.

אין מילים לתאר את ההתרגשות והגאווה שלנו - המשפחות השכולות - לראות מידי שנה ביום הזיכרון זר פרחים ענק עם סרט ירוק, שבו מוטבע סמל החטיבה, המונח על קברי יקירנו.

זה לא מובן מאליו, שאחרי כל כך הרבה שנים, נושא הרעות והכבוד לחברים לנשק עדין מחלחל בכם.

יישר כוח!

חללים אלמונים

אני לא צריך להתנצל על כך ששוב מגיע אלינו סיפורו של גדעון גלעדי ז"ל. אינני מסנן חומר. שרק תכתבו עם הסיפור קיבלנו תמונה חשובה של פלוגה ב' מגדוד 79 משנת 1970:

התמונה המוגדלת בהמשך.

עניין זה מביא אותנו לנושא הבא:

מספר חברים פנו לאתר החטיבה ולבטאון עם נושא כאוב: יש חללים עליהם איש אינו כותב כלל. בקשתנו: אם בין הנופלים יש לכם חבר מן השרות הסדיר או מן המלחמה, אנא: ספרו עליו. נשמח להעלות כאן מה שלמשפחות קשה לעשות. לעתים רק בגלל קשיי שפה פשוטים. חומר שייכתב וישלח לבטאון יועבר גם לאתר החטיבה וישמר.

שכר המצווה - מצווה.

עופר עידן

פניות וחומר למערכת:

idan.ofer@gmail.com

גליון מספר 10 יופץ
ביום 1.9.2011

הצלחת הגשר

בכשלונו??

נכון שהגשר נכנס

לתעלה באיחור. חטיבה

421 שברה אותו ורצה

קדימה, לצלוח על

דוברות. כיום עולה דעה

מעניינת כי נוכחות הגשר

התקוע במקומו גרמה

למצרים להאמין

שהצליחה כולה מתעכבת

ולכן הצולחים הראשונים

הופתעו מן השקט

המפתיע בעת תחילת

החצייה עם הדוברות,

הג'לאות והסירות.

סוף הויכוח עם הנהלת לטרון

עם סגירת הגליון:

ביום 23 ביוני התקיימה ישיבה של הנהלת עמותת השריון בלטרון. בישיבה השתתף גם טוביה רביב, מח"ט 600, והנהלה אימצה את ההמלצות שהונחו לפניו בעניין תיקון המצגת של מלחמת יום הכיפורים. מכיוון שהנושא טרי, והמחלוקת שהסתיימה לבטח תוליד דיונים שונים, הנושא יורחב כאן בגליון מספר 10 ככל שהחברים יבקשו להתבטא.

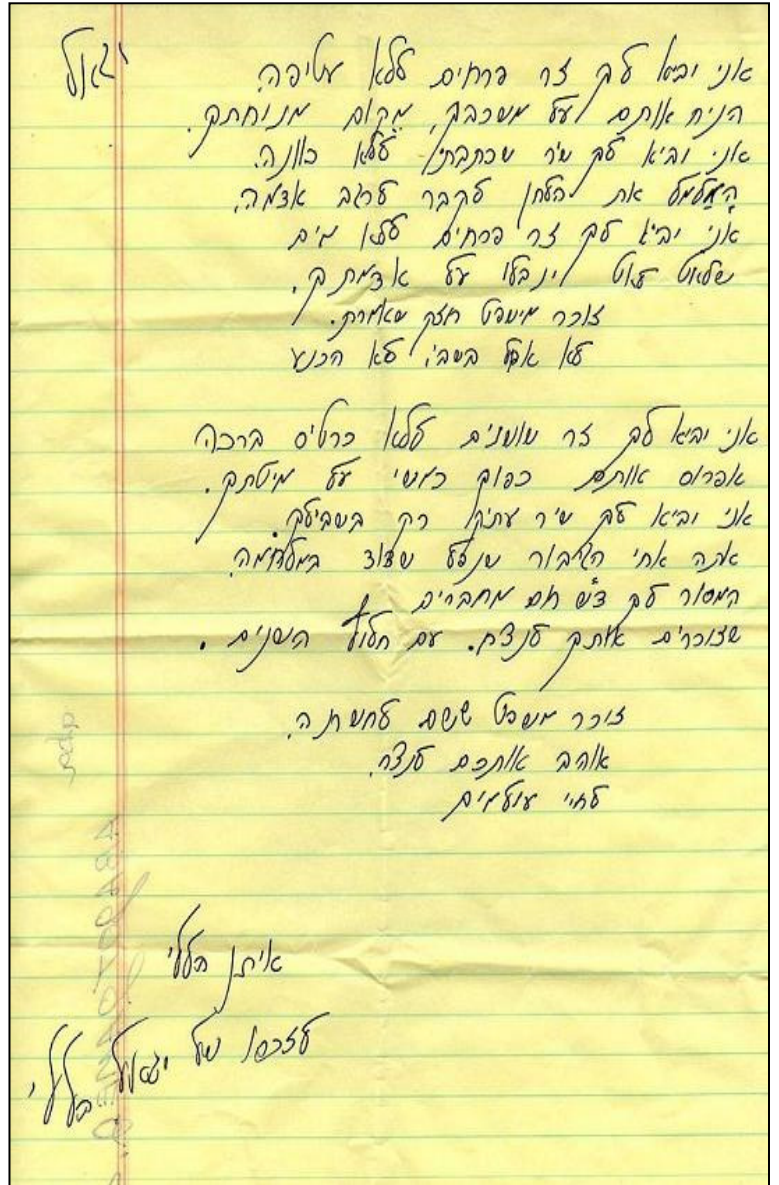
הנהלת לטרון תתקן את המצגת בעלות של 60,000 שח' וכולנו נקווה שבכך יבואו על סיפוקם כל הצדדים.

לאיש אין ספק שמעללי החטיבה חשובים מאוד למשפחות השכולות כמו לכל ותיקי החטיבה ומפקדיה.

על פי בקשתו של טוביה רביב, דגם הגשר הנגרר יימסר לתצוגת קבע בלטרון בהסכמה ותיאום מוקדמים. ע.ע.

פרחים ללא עטיפה

השיר הצובט שלפניכם לא זקוק להסברים. כתב וקרא אותו בטקס בלטרון, ביום הזכרון, איתן, אחיו של יגאל הללי ז"ל. איתן חי בחו"ל שנים רבות וכולנו מבינים היטב מה כתב, למרות הטעויות הקלות, לאחיו יגאל שנפל בקרב גבורה על מיסורי: לאחר שנאלץ לנטוש את הטנק, יגאל ירה במצרים הסוגרים עליו בעוזי. שכשכלתה התחמושת – עבר לקרב ידיים, זרק על המצרים את חלקי העוזי, עד שהוכרע ונהרג. על מאבקו העיקש במצרים וסרובו ליפול בשבי קיבל יגאל את **עיטור העוז**.

שני חברים יצאו לדרך

הברנו יורם דורי, תותחן בפלוגה ג' 407, פרסם ביום הזכרון האחרון מכתב חדש לחברו הטוב שנפל בפלוגה ב' ונשאר בן 23: משה מילדינר ז"ל.

הקישור למכתב לפניכם:

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/239/141.html>

המדור לחיפוש חברים

שלמה מזרחי-מזור ז"ל נפל בקרב ביום 19 באוקטובר 1973.

שלמה מזרחי ז"ל

אחינו, יהורם סלע, מחפש עדויות ומידע על שהתרחש בשעת הקרב בו נפל דודו שלמה.

חברים לנשק – חיילים או מפקדים – מוזמנים להציע את עזרתם.

תודה!

idan.ofer@gmail.com

המדור – לשרות כולם!

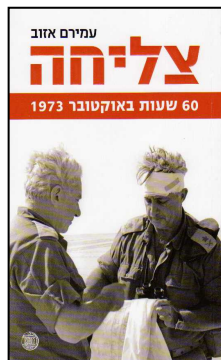
"צליחה" מאת עמירם אזוב

סיפור הצליחה לא נגמר באוקטובר 1973. בימים אלה ממש מתנהל קרב משפטי בין מחלקת ההיסטוריה של צה"ל ובין ד"ר עמירם אזוב על ספרו שנאסר לפרסום. הקישור הבא יביא אתכם לכתבה שהתפרסמה בעניין בעתון הארץ:

<http://www.haaretz.co.il/hasite/pages/1229254.html> תודה לזאב, 'מנוע החיפוש האנושי'

שתורם לנו מידע [ASKZEEV]

הספר מתאר בפרוט רב את קורות ימי מבצע "אבירי לב" ולידתו. למרות הפירוט, עדיין חסרים לטעמי פרטים מקורות חטיבה 600 במבצע וגדוד 410 שלא סופח במלחמה לחטיבה 14. ברכות לאזוב!

טעות בהבנה

המשתתפים במפגש יום הזכרון ראו עבודה זו שלפניכם. רבים סבורים כי היא צריכה להיות מוצגת בלטרון עוד לפני שתהיה הסכמה בין האתר ובין טוביה רביב. במקור, עבודה זו כלל לא נולדה לתצוגה בלטרון. היא חלק מתערוכה אחרת. הגישה הפטרונית של החברים פוגעת ומעליבה. עד שטוביה רביב לא יחליט אחרת – העבודה נשארת שלי ואצלי. בינתיים אתם רשאים להציץ כאן במספר עבודות אחרות נוספות. אולי זה יקל על ההבנה של כולם.

התערוכה **מגנה כרטה** מקיפה בתמציתה את שנות הגלות, 100 שנות ציונות, הבזקים מחיי עם ישראל, ארץ ישראל והדמוקרטיה. לא סופי. גשר הגלילים שייך לפרק בתערוכה ובו ריקועים המתעדים את מלחמת יום הכיפורים. התערוכה כוללת עבודות בד, עץ, אבן וחומרים נוספים. ראו תוספת מיוחדת ו"אקטואלית" בעמוד האחרון.

חרב גדעון

היות ובערב יום העצמאות שודר בטלוויזיה סרט על האחים אמנון וגדעון גלעדי ז"ל, אני מעביר אליכם בזאת את זכרונותיי מהכרתי האישיית עם גדעון במלחמת ההתשה שנמשכה כשנה. כמו כן, אני מצרף תמונת מחזור בה נראה גדעון כמ"פ, מתחילת שנת 1970, ומבקש לפרסם את הכתבה בבטאון של החטיבה, עם התמונה. בדרך זו יוכלו לוחמי החטיבה להכיר טוב יותר את גדעון כלוחם ומפקד, וכן את גדעון האדם.

יהודה בריל

גדעון הגיע לשריון ולגדוד 79 בשנת 1968 בעקבות אחיו אמנון, שהיה מ"פ בגדוד ונפל חלל במלחמת ששת הימים. גדעון עבר

הסבה מהצנחנים לשריון, ושרת תחילה כמ"מ בפלוגה ג', ולאחר מכן כסמ"פ בפלוגה ב'. בערך בחודש מרץ 1969, קיבל גדעון את הפיקוד על פלוגה ב', מידי יוסי ברגר המ"פ. אני באותה תקופה הייתי כבר מט"ק בפלוגה. היות וגדעון לא צמח מהשריון כמו רוב המ"פים, הרי שבהתחלה היה לו קשה, אולם עד מהרה הוא השתלב ונכנס לעניינים. יאמר לזכותו שהוא ידע להתאים את עצמו לסגל הפיקוד, והם התאימו את עצמם אליו. היחס שלו לסגל היה חברי ולא מתנשא. הוא אהב לשתף את הסגל ברעיונותיו, וידע גם לקבל במידת הצורך ביקורת בונה.

יצא לי הרבה פעמים לשוחח עם גדעון, גיליתי בו בחור מאוד שאפתני, שתמיד היה צריך להוכיח שהוא המ"פ הטוב ביותר בגדוד. אפשר היה לשוחח איתו על נושאים רבים שלא קשורים לצבא, דיבורו היה תמיד שקט ובטוח עם חיוך מבוויש מתחת לזקנו. היה לו ידע רב במגוון רחב של נושאים והוא היה נעים שיחה.

כלפי חוץ, גדעון היה נראה קשוח וקפדן, אולם מי שהכירו היטב ידע שיש לו נפש עדינה. הדאגה לשלומם של החיילים והמפקדים הייתה בראש מעייניו. שרתתי תחתיו כשנה ולמדתי להעריך אותו כלוחם וכאדם. חברות אצלו הייתה מחוייבת וטוטלית, וזה כנראה גם בא לידי ביטוי כשהסתכלתי על רשימת המפקדים שהיו איתו בפלוגה ב' (בסיון) בגדוד 407 בה שרת כמ"פ בחטיבה 600 במלחמת יום הכפור.

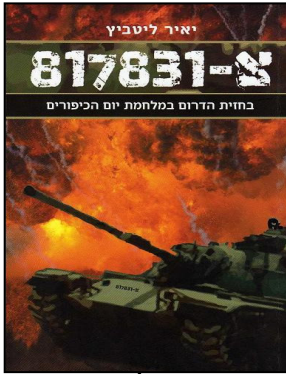
4 מפקדים ששרתו איתנו בגדוד 79 בפלוגה ב', היו בסגל הפלוגה של גדעון: סגן יעקב מוזס המט"ק אהרון חזן (צוק), המט"ק יוסף שפר והמט"ק אפרים ברהום ז"ל.

אם אפשר לסכם בשלושה משפטים את יכולתו של גדעון כלוחם ומפקד הייתי מנסח כך :

- א) אדם בעל אומץ לב בלתי רגיל שלא ידע פחד אף פעם.
- ב) אם הוא היה צריך לבצע איזו שהיא משימה הרי שמבחינתו המטרה הייתה מקדשת את כל האמצעים עד להשגתה המוחלטת.
- ג) ותמיד להיות ראשון ולהוביל.

ועל כך הוא קיבל גם את אות הגבורה.

יהי זכרו ברוך !

על ספרו החדש הזה של יאיר ליטביץ נודע לנו מפי ד"ר עופר דרורי. מנהל "אתר הגבורה". האיש שמעלה על נס בחרדת קודש את גבורתם של חברינו, בקרב כלל מקבלי העיטורים והצל"שים בצה"ל. מן הראוי שנוכח בצניעות ובענווה כי בקרבות על טרטור לקסיקון לא היינו לבד, לכן מובא כאן סיפורם של האדם והטנק שמספרו 817831

צ-817831 הוא לכאורה סיפורו של טנק במלחמת יום הכיפורים אבל הוא בפועל סיפורו של מפקדו, יאיר ליטביץ. יאיר טנקיסט, מ"מ טנקים מגדוד הסיור 87, שהיה גדוד הסיור של אוגדת אריק שרון, נכנס למלחמה מהרפת שם תפסה אותו הקריאה למילואים בעיצומו של יום הכיפורים. הגדוד הוזעק ואתו לוחמיו. ליטביץ מתאר בשפה ציורית וקולחת את ההתגייסות, ההכנות לקראת הבלתי ידוע ולבסוף את התנועה על זחלים של הגדוד מבאר שבע עד לחזית סיני והכל בהעדר מובילי טנקים.

המעבר החד מהרפת לקרבות השריון בשריון שליטביץ שותף אליהם הם המאפיינים את ההלם של תחילת המלחמה. ליטביץ מתאר בצורה מעניינת את ההיסטוריה הצבאית שלו, את לחימתו בגזרות האלה כבר במלחמת ששת הימים כקצין מילואים ואת ניסיונו הקרבי שצבר במהלך שתי מלחמות. ליטביץ, אדם צנוע מטבעו, מציג את העובדות ואנו הקוראים יכולים להתרשם עד כמה נסך ניסיונו הקרבי בטחון אצל חייליו ועד כמה היו מוכנים ללכת אחריו באש.

תיאור הקרבות של ליטביץ הוא תיאור לחימתו של גדוד הסיור 87 במלחמה ועד לשחיקתו המלאה ב-16 באוקטובר 1973 לאחר קרב הדמים בכיבוש התפר שבין שתי הארמיות המצריות וסיומו בקרב הנורא של כיבוש צומת טרטור לכסיקון שיאיר ועוד שלושה טנקים היו שותפים אליה. לאחר קרב נורא זה ליטביץ מתאר את הצטרפותו לגדוד 79 שנלחם באותה הגזרה ואת הפגישה היפה שהייתה לו עם רמי מתן מ"פ בגדוד, פגישה בחולות שהובילה לחברות של שנים. ליטביץ התחיל את המלחמה כמ"מ וסיים אותה כמ"פ עתיר ניסיון המשרה תחושה של בטחון ורוגע סביבו גם בזמנים הקשים ביותר.

תיאור הקרב בצומת טרטור לכסיקון פותח רשומון שרבים כמותו במלחמת יום הכיפורים. התברר לי שהייתי כמה מאות מטרים מהטנק של ליטביץ, באותה צומת ובאותן שעות לערך, והזיכרונות שלי בקטעים מסוימים מהקרב מעט שונים אף שגם אני רשמתי לעצמי ביומן הקצר שניהלתי במלחמה שזה היה הלילה הקשה מכולם.

זהו ספר אוטוביוגרפי של לוחם במלחמה ההיא שמצטרף למספר ספרים נוספים בתחום שרק דרכם ניתן להבין את פרטי המלחמה, בעיקר מעיניהם של הלוחמים היותר זוטרים. ליטביץ לא חושש מרגשות ומביע אותם בהזדמנויות שונות. בהחלט מרגש לקרוא את הדברים. הספר כתוב היטב וקולח.

מומלץ ביותר.

"מהדורת צהריים"

כידוע לקוראינו, אני נמנע מפרסום עניינים שבמחלוקת מכל סוג שהוא. אלה מופיעים בכל כלי התקשורת מדי יום ומי שרוצה לקרוא – שיבושם לו. עם זאת, קשה להתעלם מן הכותרות העוסקות בעתיד גבולות המדינה, עליהם מתנהלים ויכוחים מאז ומעולם. אני מניח שלכל אחד ואחת מאתנו יש דעה בעניין וגם נימוקים. בעמוד הבא מוצג לפניכם עמוד שער של העתון "דבר" משנת 1946. לא כדי לפתוח במריבה בינינו, אלא על תקן של קוריוז: ראו את הכותרת: כאילו המהדורה התפרסמה היום. [הודפס בלי הגהה של ה"זעזער"]. אגב "מהדורת צהריים": העמודים הפנימיים תמיד היו זהים לעמודי מהדורת הבוקר, רק עמוד הכותרת הוחלף...

גם עמוד זה הוא אחד הפריטים בתערוכה "מגנה כרטה" העוסקת [גם] בארץ ישראל ודייריה השונים.

